

Anatolijus Klemencovas

Keturi kūrybinio darbo dešimtmečiai, prabėgę Klaipėdoje, menininką Anatolijų Klemencovą (g. 1954), LDS narį nuo 1984 m., identifikuoja kaip meistrišką įvairių istorinių epochų, meninių stilistinių krypčių, meno šakų ir žanrų patirtį ir jų dermę atsakingai plėtojančiu menininku. Kūrybinė biografija jį drąsiai pozicionuoja tarp geriausių nūdienos postmodernistų. Tai – išskirtinis kūrėjas, miesto menininkas, kuriam svarbi interakcija su žiūrovais, teatralizuotas vaizdas, teksto kultūra, didžiojo meno flirtas su kiču.

Gimęs Klaipėdoje, čia baigė Valstybinio dailės instituto Klaipėdos vizualinio dizaino studijas 1974 – 1978 metais. Nuo tada jo kūryba ir visuomeninė veikla yra glaudžiai susijusi su uostamiesčio ir Vakarų Lietuvos regiono meninio kultūrinio gyvenimo puoselėjimu ir populiarinimu. Parodose dalyvauja nuo 1977 metų. Kūrybos sritis – grafika, plakatas, kaligrafija, scenografija, instaliacijos, taikomoji grafika. Parodų ir konkursų geografija labai plati: dalyvauta Anglijoje, Rusijoje, Lenkijoje, Estijoje, Latvijoje, Vokietijoje, Izraelyje, Čekijoje ir kitur. Reikšmingi laimėjimai: Tarptautinio plakato konkursas-2-oji vieta, Maskva (1983 m.), „Padėkos kaukė“ už scenografijos projektus, Klaipėda (2005 m.), Klaipėdos 760 metų jubiliejaus vizualinis stilius – „A‘Design Silver Award“ Milanai (2013 m.), Lietuvos Teatrų Metų logotipo konkursas 1-oji vieta ir Lietuvos atkūrimo 100-mečio logotipo konkursas 3-ioji, Vilnius (2014 m.), apdovanojimas „Kultūros žuvys“-Nominacija Metų atradimas, Klaipėda (2015 m.). Menininkas taip pat įvairių reikšmingų respublikinių ir miestų švenčių įvaizdžio kūrėjas, savo idėjas realizavęs tarptautinio teatrų festivalio „Šermukšnis“(1997-2006), Šiaurės ir Baltijos šalių chorų šventės (2002), Pasaulio lietuvių dainų šventės pagrindinio koncerto „MES“ (2003), bei Klaipėdos miesto JŪROS ŠVENTĖS (1997-2008, 2010-2013) renginiuose ir miestų erdvėse.

Anatolijaus Klemencovo svarbiausios instaliacijos ir objektai Klaipėdoje matomi nuo 1998-ųjų. Šis menininkas nuolat stebina, o kartais ir baugina ypatingomis savo kūrybinėmis-filosofinėmis įžvalgomis, virstančiomis meno kūriniais. Nepaisant fragmentiško autoriaus žvilgsnio į reikšmingą miesto menininko statusą, linija tarp kasdienybės ir teatro A. Klemencovo kūryboje labai plona. Ryškiausiai tai atsiskleidžia eksponuojamose instaliacijose ir fotomontažuose. A. Klemencovo darbai balansuoja tarp praeities ir dabarties, tarp tradicijos ir modernumo. Skirtingų polių sintezė, pasirinktas kontrasto principas ironizuoja ne tik grafikos tradicijas, bet kalba ir apie kultūros absurdiškumą. Spartėjant globalizacijai, greitėja veiklos tempas įvairiose sferose, sykiu ir dailėje, menininkas nebeapsitenkina įprastomis technikomis, ir, siekdamas greito rezultato, ieško įvairesnių kelių. Paveikslų kompozicinių ašių ritmika, atsiktinumo momentas, faktūrinės paviršiaus intarsijos, kaligrafiniai motyvai – visa A. Klemencovo kūriniais suteikia autentiško alsavimo. O subtili, monochrominė (rausvai juoda) kūrinų niuansuotė atveria ir itin stiprią spalvinę menininko pajautos pusę. A. Klemencovas gražina menui šventovės vietą. Peržengdamas scenos ribą, kuri leidžia jo instaliacijoms pasiekti platesnį žiūrovų lauką nei uždaroje scenos scenografijose, pasiekia tikslą, kuris kirbina mus už jautriausių vietų ir kviečia diskursui su savimi. Logiška, kad 2009 m. Anatolijui Klemencovui buvo suteiktas Klaipėdos kultūros magistro vardas.